Dosarul nr. 3-1239/2025;
2-25069285-12-16052025;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Cu participarea avocatului reclamantului Cimpoi Ruslan

examinând în şedinţă de judecată publică acțiunea de contencios administrativ a reclamantului Șevciuc Ludmila împotriva pârâtului Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

Reclamanta Șevciuc Ludmila s-a adresat la 16.05.2025 cu o acțiune împotriva pârâtului Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a mun. Chișinău *(în continuare DGPDC)* privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 01.09.2020 în temeiul Deciziei Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 1025 copilul cu dizabilitate ***** a fost admis în calitate de beneficiar al Serviciului social de Asistență Personală, iar în calitate de asistent personal al copilului a fost angajată Șevciuc Ludmila (mama copilului), aceasta fiind remunerată cu o unitate de salariu potrivit contractului individual de muncă.

Susține că, în temeiul actelor administrative emise de DGPDC, la 02.09.2020 între DGPDC în calitate de angajator, pe de o parte și Șevciuc Ludmila în calitate de salariat, pe de altă parte, a fost încheiat Contractul individual de muncă din 02.09.2020, în temeiul căruia Șevciuc Ludmila a fost angajată în calitate de asistent personal al copilului cu dizabilitate ***** pe o durată determinată (până la majoratul copilului), fiind stabilit în beneficiul asistentului o unitate de salariu în cuantum de 3290 lei (care ulterior a fost majorat până la 4180 lei, în temeiul actelor adiționale aflate posesia părții pârâte), un regim de muncă de 40 ore pe săptămână, 8 ore pe zi și 28 de zile calendaristice concediu anual de odihnă plătit.

Menționează că, la 12.01.2024 în temeiul Deciziei DGPDC nr. 237 din 12.01.2024 copilul cu dizabilitate ***** a fost limitat ilegal și neîntemeiat în beneficiul Serviciului social de “asistență personală” doar până la 31.12.2024, iar salariul asistentului personal Șevciuc Ludmila a fost redus fără nici un temei legal la jumătate.

Atrage atenția la faptul că, Decizia DGPDC nr. 237 din 12.01.2024 a fost contestată de către reclamantă în instanța de contencios administrativ, iar în temeiul Hotărârii Judecătoriei Chișinău sediu Rîșcani din 12.11.2024 a fost admisă acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantă, fiind dispusă anularea Deciziei DGPDC nr. 237 din 12.01.2024 cu privire la rezultatul evaluării situației beneficiarului ***** și asistenței acestuia de către asistentul personal Șevciuc Ludmila și Decizia nr. 291 din 13.02.2024 prin care a fost respinsă cererea prealabilă formulată de reclamantă.

A mai notat că, cu toate că exista o hotărâre judiciară de admitere a acțiunii reclamantei, implicit exista o hotărâre judiciară prin care s-a constatat încălcarea dispozițiilor legale de către DGPDC la emiterea deciziei de încetare a serviciului social de asistent personal în beneficiul lui *****, la 23.12.2024 DGPDC, a emis Decizia nr. 696 din 23.12.2024în temeiul căreia nu numai că comite aceleași încălcări ale legii, dar și contestă autoritatea și se eschivează de la executarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău sediu Rîșcani din 12.11.2024.

Indică partea reclamantă că, la 29.01.2025 în temeiul art. 53 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002; art. 9, 19, 162, 166, 167 coroborat cu art. 208 alin. 3) din Codul Administrativ în vederea protejării dreptului copilului cu dizabilitate ***** de a beneficia de serviciile unui asistent personal, în persoana mamei sale Șevciuc Ludmila, a solicitat:

1. Anularea Deciziei nr. 696 din 23.12.2024 prin care, copilul cu dizabilitate *****, a fost lipsit ilegal și neîntemeiat de beneficiul Serviciului social de "asistență personală" t începând cu 01.01.2025 și pe cale de consecință asistentul personal Șevciuc Ludmila, ilegal și neîntemeiat a fost concediată, fiind lipsită de dreptul de a munci și de dreptul de a fi remunerată;
2. Comunicarea către subsemnatul avocat a procesului-verbal nr. 17 din 20.12.2024 al Echipei Multidisciplinare precum și a temeiurilor concrete (de fapt și de drept) de emitere a deciziei contestate.

Notează că, Decizia DGPDC nr. 326 din 06.03.2025 a fost informat, în esență, că solicitările expuse în cererea prealabilă au fost respinse de către autoritatea publică.

De asemenea, subliniază partea reclamantă că, cerințele expuse la pct. 2 din cererea prealabilă, adică cerința cu privire la comunicarea procesului-verbal al ședinței EMD nr. 17 din 20.12.2024, a fost ignorată de către autoritatea publică pârâtă.

Reieșind din exigențele pct. 8-11 din Regulamentul-cadru, constată că, prin Deciziile DGPDC nr. 696 din 23.12.2024 și Decizia nr. 326 din 06.03.2025 *(*actele administrative contestate), a fost ignorată procedura de reevaluare a beneficiarului *****, deoarece nici măcar reprezentantul legal al copilului, adică mama Șevciuc Ludmila, nu a fost informată despre inițierea acestei proceduri, și anume:

1. Inițiatorul și scopul reevaluării (necesitățile lui ***** - sau deficitul bugetului municipal),
2. Componența echipei multidisciplinare,
3. Câte vizite au fost efectuate și vor fi efectuate la domiciliu în scopul reevaluării,
4. Cine și de câte ori se va vedea și va discuta nemijlocit cu beneficiarul *****,
5. Care este mediul în care locuiește *****,

6. Ce plan individual de asistență urmează beneficiarul *****, care sunt progresele, eventual regresele;
7. Tehnologiile de asistare disponibile beneficiarului și suportul informai primit din partea rudelor, prietenilor și a comunității,
8. Starea sănătății și medicație curentă, sănătate mintală,
9. Eventuala încadrare într-o instituție educațională și angajarea în munca, nevoi culturale și spirituale,
10. Relația cu familia și alte contacte sociale,
11. Membrii familiei sau alte persoane care locuiesc împreună cu beneficiarul și suportul primit din partea acestora, serviciile de care are nevoie beneficiarul și numărul de ore săptămânale necesare pentru fiecare tip de activitate.

În acest context subliniază că, în temeiul Hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 12.11.2024 DPDC a fost obligat, în mod implicit să mențină serviciul social de asistență personală în limita bugetului disponibil, inclusiv cu menținerea raporturilor de muncă stabilite între asistenții personali pe de o parte și prestatorul de serviciu pe de altă parte, pentru că, este de incompatibil și de neconceput menținerea SSAP, fără menținerea raporturilor de muncă cu asistenții personali.

În drept, își întemeiază acțiunea în baza art. art. 189, 191, 196, 206 alin. 1) lit. a), 209, 211, 212, 221 din Codul Administrativ, coroborat cu art. 6 alin. (1), art. 9, art. 10 și art. 12 alin. (2) din Legea asistenței sociale nr. 547-XV din 25 decembrie 2003, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 123-XVIII din 18 iunie 2010 cu privire la serviciile sociale în raport cu dispozițiile speciale ale pct. 3, 4, 8, 9, 10, 11, 47, 48, 49, 50, 51, pct. 53 și 54 și pct. 57-60, 62 din anexa nr. 2 la Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social „Asistență personală” și a Standardelor minime de calitate aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 314 din 23.05.2012; art. 94, 96 din CPC.

Reieșind din cele expuse, solicită partea reclamantă:

1. Anularea Deciziei DGPDC nr.696 din 23.12.2024 prin care, copilul cu dizabilitate *****, a fost lipsit ilegal neîntemeiat în beneficiul Serviciului social de “asistență personală” începând cu 01.01.2025, implicit au fost încetate raporturile de muncă cu asistentul personal Șevciuc Ludmila

2. Anularea Deciziei DGPD nr.326 din 06.03.2025 prin care a fost respinsă cererea prealabilă.

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată ***reclamanta Șevciuc Ludmila*** fiind citată legal nu s-a prezentat dar ***avocatul acesteia - Cimpoi Ruslan***, a susținut argumentele expuse în cerere de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia.

Reprezentantul pârâtului DGPDC mun. Chișinău fiind legal citat în ședință nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezenții, instanța dispunând examinarea cauzei în lipsa ultimilor.

La 30.06.2025 pârâtul a depus o referință prin care a reiterat că, Serviciul "Asistență personală" din subordinea Direcției generale pentru protecția drepturilor copilului, a fost instituit prin Decizia CMC nr. 12/4 din 23.11.2021, în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 314 din 23.05.2012 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social „Asistență personală" și a Standardelor minime de calitate, în contextul acestui act normativ, Serviciul "Asistență personală" este un serviciul social de suport, efectuat de către prestator în limita alocațiilor prevăzute anual în bugetele respective, precum și a mijloacelor provenite din donații, granturi și alte surse, conform legislației.

Totodată, susține că, până la adoptarea Legii pentru modificarea unor acte normative (reforma sistemului de asistență socială ''Restart") nr. 256 din 17.08.2023, prin care au fost abrogate prevederile art. 5) alin. 2) și 21) din Legea nr. 827 din 18.02.2000 fondului de susținere a populației, Serviciul asistență personală era asigurat prin cofinanțare de către autoritatea locală și cea centrală din bugetul de stat. începând cu luna ianuarie 2024, în rezultatul implementării reformei RESTART, remunerarea asistenților personali a fost pusă pe seama autorității publice locale, care nu dispune de resurse bugetare suficiente pentru achitarea acestor plăți.

Mai mult, notează partea pârâtă că, ansamblul modificărilor legislative și administrative care au făcut parte a reformei ''Restart" au instituit un tratament diferențiat și discriminatoriu, sub aspect de competențe în domeniul asistenței sociale și finanțare a serviciilor sociale față de mun. Chișinău și UTA Găgăuzia, manifestat prin excluderea acestora din sistemul nou creat, fapt constatat și de către Consiliul pentru Egalitate.

Reiterează că, prin Decizia DGPDC nr. 237 din 12.01.2024 cu privire la evaluarea situației beneficiarului ***** și asistenței acestuia de către asistentul personal Șevciuc Ludmila, copilul ***** a fost admis în serviciul social ''Asistență personală" pe o perioadă determinată până la 31.12.2024.

Menționează că, hotărârea instanței de judecată prin care a fost anulată decizia în cauză nu este definitivă, deci nu anulează efectele juridice acestui act administrativ.

A mai indicat că, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 314 din 23.05.2012 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social "Asistență personală" și a Standardelor minime de calitate, ținând cont de decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 12/4 din 23.1 1.2021" Cu privire la aprobarea în redacție nouă a Regulamentului de organizare și funcționare a Serviciului social ''Asistență personală" de pe lângă Direcția generală pentru protecția drepturilor copilului", având la bază Procesul-verbal nr. 17 din 20.12.2024 al Echipei Multidisciplinare, a fost emisă decizia nr. 696 din 23.12.2024 prin care se încetează prestarea serviciilor de Asistență personală pentru copilul *****, din data de 01.01.2025.

Urmare a deciziei menționate, având în vedere înștiințarea nr. 598 din 16.12.2024 procesul-verbal nr. 17 din 20.12.2024, în conformitate cu prevederile art. 81 alin. 2) și 3), art. 82 lit. "f' Codul muncii, a fost emis ordinul nr. 3799 din 23.12.2024 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, încheiat la data de 01.09.2020 cu dna Șevciuc Ludmila - asistent personal, începând cu data de 31.12.2024

Prin urmare, solicită autoritatea pârâtă respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de Șevciuc Ludmila împotriva pârâtului Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil este **admisibilă** și urmează a fi **admisă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;
c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;
e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;
f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;
g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;
h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

I. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
II. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ
III. respectarea procedurii prealabile
IV. respectarea termenului de înaintare a acțiunii
V. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei DGPDC nr.696 din 23.12.2024 și a Deciziei DGPD nr.326 din 06.03.2025 prin care a fost respinsă cererea prealabilă.

Astfel, reclamanta a formulat o acțiune în contestare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, (1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art.17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea Deciziei DGPDC nr. 696 din 23.12.2024 și a Deciziei DGPDC nr. 326 din 06.03.2024 emisă în procedură prealabilă.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că actele contestate sunt acte administrative individuale defavorabile deoarece, prin acestea copilului său minor i-a fost încetat prestarea serviciilor de asistență personală, cu care ultima nu este de acord.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform prevederilor art. 165 alin. (1), (2) Cod administrativ, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

La 29.01.2025 reclamanta a contestat cu procedură prealabilă Decizia DGPDC nr. 696 din 23.12.2024, fiind emisă Decizia DGPDC nr. 326 din 06.03.2025 în procedură prealabilă, la materialele cauzei nefiind anexat dovada recepționării acestuia, iar acțiunea a fost depusă în instanță la 16.05.2025 (f.d. 4), astfel instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Circumstanțele privind fondul cauzei.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.206 alin. (1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Starea de fapt denotă că, reclamanta Șevciuc Ludmila este mama copilului minor ***** care suferă de *****(f.d. 16-17).

Prin Decizia nr. 1025 din 01.09.2020 emisă de DGPDC copilul minor cu dizabilitate ***** a fost admis în calitate de beneficiar al Serviciului Social de Asistență Personală , iar în calitate de asistent personal al copilului a fost angajată Șevciuc Ludmila, mama copilului, aceasta fiind remunerată cu o unitate de salariu potrivit contractului individual de muncă.

La 02.09.2020 între DGPDC în calitate de „angajator” și reclamanta Șevciuc Ludmila în calitate de „salariat” a fost încheiat un contract individual de muncă prin care ultima a fost angajată în calitate de asistent personal al fiului său minor **(f.d. 20-21).**

Conform pct. 4 lit. b) al Contractului individual de muncă din 02.09.2022 durata contractului a fost convenită de părți ca fiind *„Până la majoratul beneficiarului”* (f.d. 20).

La 12.01.2024 pârâtul DGPDC a emis decizia nr. 237 prin care a fost modificată perioada contractului în serviciul social „asistență personală” până la 31.12.2024 **(f.d. 23).**

Totodată a fost întocmit un acord suplimentar la contractul de muncă din 01.09.2020 prin care a fost modificată perioada ca fiind *„Determinată până la 31.12.2024”* (f.d. 24) pe care reclamanta Șevciuc Ludmila a refuzat să-l semneze.

Nefiind de acord cu Decizia dată, reclamanta Șevciuc Ludmila, la 15.03.2024 a depus cerere de chemare în judecată.

La 12.11.2024 Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a admis cererea reclamantei Șevciuc Ludmila, a anulat Decizia DGPDC nr.237 din 12 ianuarie 2024, precum și Decizia DGPDC nr. 291 din 13.02.2024 prin care cererea prealabilă a fost respinsă (f.d. 34-42).

Ulterior, prin Decizia DGPDC nr.696 din 23.12.2024 s-a dispus încetarea prestării serviciilor de Asistență personală pentru copilul *****, din data de 01.01.2025 (f.d. 43).

La 29.01.2025 reclamanta a contestat cu procedură prealabilă Decizia DGPDC nr. 696 din 23.12.2024, fiind emisă ulterior Decizia DGPDC nr. 326 din 06.03.2025 de refuz în procedură prealabilă **(f.d. 46),** reclamanta adresându-se în instanță cu prezenta acțiune.

Instanța apreciază acțiunile autorității ca fiind nelegitime din următoarele considerente:

Conform art. 7 alin. (1) al Legii asistenței sociale nr. 547 din 25 decembrie 2003 **de asistenţă socială beneficiază persoanele şi familiile care**, din cauza unor factori de natură economică, fizică, psihologică sau socială, nu au posibilitate prin propriile capacităţi şi competenţe să prevină şi să depăşească situaţiile de dificultate, şi anume:

a) copiii şi tinerii ale căror sănătate, dezvoltare şi integritate fizică, psihică sau morală sînt prejudiciate în mediul în care locuiesc;

b) familiile care nu îşi îndeplinesc în mod corespunzător obligaţiile privind îngrijirea, întreţinerea şi educarea copiilor;

c) familiile fără venituri sau cu venituri mici;

c1) persoanele afectate de violenţă în familie;

c[1]) familiile afectate de violența în familie;

d) persoanele fără familie, care nu pot gospodări singure, care necesită îngrijire şi supraveghere sau sînt incapabile să facă faţă nevoilor sociomedicale;

e) - *abrogată;*

f) familiile cu trei şi mai mulţi copii;

g) familiile monoparentale cu copii;

h) persoanele vîrstnice;

i) **persoanele cu dizabilităţi;**

Conform art. 9 al aceleiași Legi, asistenţa socială se acordă sub formă de **servicii sociale** şi de prestaţii sociale.

Potrivit art. 12 alin. (4) din Legea asistenței sociale nr. 547 din 25 decembrie 2003: autoritățile publice centrale organizează și gestionează instituțiile prestatoare de servicii sociale doar în cazul în care asemenea instituții nu pot fi organizate și gestionate de către autoritățile administrației publice locale.

Conform pct. 2 al Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social „Asistență personală" și a Standardelor minime de calitate aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 314 din 23.05.2012 *(în continuare Regulament-cadru)* Serviciul social „Asistenţă personală" este un serviciu social *specializat* – instituit de către agențiile teritoriale de asistență socială, de către structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia, precum şi de către asociaţiile obşteşti, fundaţiile, instituţiile private fără scop lucrativ, înregistrate în conformitate cu legislaţia, având domeniul de activitate în sfera socială;

Pct. 5 al Regulamentului- cadru prevede că **scopul Serviciului este de a oferi asistenţă şi îngrijire copiilor şi adulţilor cu dizabilităţi severe**, în vederea favorizării independenţei şi integrării lor în societate (în domeniile: protecţie socială, muncă, asistenţă medicală, instructiv-educativ, informaţional, acces la infrastructură etc.).

Prin Decizia nr. 1025 din 01.09.2020 emisă de DGPDC copilul minor cu dizabilitate ***** a fost admis în calitate de beneficiar al Serviciului Social de Asistență Personală, iar în calitate de asistent personal al copilului a fost angajată Șevciuc Ludmila, mama copilului, aceasta fiind remunerată cu o unitate de salariu potrivit contractului individual de muncă.

Conform pct. 8 supct. 9) al Regulamentului cadru prestatorul de serviciu **decide asupra** suspendării sau **încetării prestării** Serviciului pentru beneficiar, **în cazurile prevăzute de prezentul Regulament.**

Potrivit pct. 53 din Prestarea serviciilor de asistență personală poate fi suspendată, pe o perioadă de maxim 6 luni, în unul dintre următoarele cazuri:

1. la cererea beneficiarului sau, după caz, a reprezentantului său legal;
2. la plasarea temporară a beneficiarului într-un serviciu rezidențial *(la întreținerea deplină a statului),*
3. la întrunirea temporară de către beneficiar a uneia sau a mai multe condiții prevăzute Ia pct. 54 subpct. l)-4) din prezentul Regulament.

Potrivit pct. 54 din Regulamentul-cadru: încetarea prestării serviciilor de asistență personală are loc în unul dintre următoarele cazuri:

1. beneficiarul nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru Serviciu;
2. beneficiarul sau, după caz, reprezentantul său legal solicită personal încetarea prestării Serviciului;
3. beneficiarul este deservit la domiciliu de către lucrătorul social;

4. beneficiarul sau, după caz, reprezentantul său legal primește sau solicită stabilirea alocației pentru îngrijire și/sau însoțire, supraveghere, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare;
5. termenul pentru care beneficiarul a fost admis în Serviciu a expirat;
6. decesul beneficiarului.

Conform art. 93 alin. (1) Cod Administrativ fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Conform art. 21 alin. (1) CA autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 118 alin. (1) CA motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

Potrivit pct. 55 din Regulamentul-cadru **constatând existența circumstanțelor prevăzute la pct. 53 sau 54** din prezentul Regulament, prestatorul de Serviciu emite o decizie privind suspendarea sau încetarea prestării serviciilor."

Deși a emis o Decizia nr. 696 din 23.12.2024 prin care în esență a dispus încetarea prestării serviciilor de asistență socială în privința minorului ***** începând cu 01.01.2025 **autoritatea nu a invocat nici un temei legal prevăzut de art. 53-54** din Regulamentul cadru care i-ar permite încetarea serviciului de la data în cauză, actul administrativ fiind unul nemotivat.

Circumstanța invocată în răspunsul la cererea prealabilă din 29.01.2025 precum că cheltuielile ce ţin de organizarea şi funcţionarea serviciului social „Asistenţă personală" vor fi suportate de către prestatorii serviciului şi se vor efectua în limita alocaţiilor prevăzute anual în bugetele respective *(pct. 3 al Regulamentului cadru),* **nu-i dă dreptul autorității să înceteze prestarea serviciului la expirarea anului calendaristic** pentru care au fost prevăzuți bani pentru salariile asistenților personali, fiind de obligația ultimilor să planifice și aprobe bugetele pentru anii viitori în așa mod ca să asigure continuitatea prestării serviciului social instituit prin lege.

Potrivit pct. 59 din Regulamentul-cadru: ''Salarizarea personalului se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, pentru volumul de timp efectiv lucrat.", iar pct. 62 din anexa nr. 2 Ia Hotărârea Guvernului nr. 314 din 23.05.2012 prevede: „**Prestatorul de serviciu asigură** *(normă imperativă -s.j)* respectarea legislației cu privire la angajarea și salarizarea asistentului personal al persoanei cu dizabilități."

De fapt și salariile tuturor funcționarilor publici din Republica Moldova sunt achitate în corespundere cu *„limita prevăzută în bugetul de stat anual",* dar aceasta nu acordă dreptul autorităților de a înceta contractele individuale de muncă încheiate cu salariații din motivul existenței mijloacelor financiare alocate doar până la 31 decembrie ale anului curent.

Art. 225 Cod administrativ definește limitele controlului judiciar, și statuează expres că, verificarea implementării și respectării dreptului discreționar de către autoritatea publică se limitează la analiza modului în care autoritatea publică: a) a exercitat discreția; b) ia în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale de apreciere; d) a folosit dreptul discreționar în conformitate cu scopul pentru care este acordat prin lege.

Instanța conchide că, pârâtul și-a depășit dreptul său discreționar, a aplicat eronat legea materială motiv din care instanța va admite acțiunea și va actul administrativ individual defavorabil –Decizia nr. 696 din 23.12.2024 emisă de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău privind încetarea prestării serviciilor de asistență personală pentru copilul ***** și răspunsul nr. 326 din 06.03.2025 adoptată DGPDC mun. Chișinău în procedură prealabilă.

În conformitate cu art. 224, 232 Cod administrativ RM instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite acțiunea.

Se anulează actul administrativ individual defavorabil – Decizia nr. 696 din 23.12.2024 emisă de Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului mun. Chișinău privind încetarea prestării serviciilor de asistență personală pentru copilul ***** și răspunsul nr. 326 din 06.03.2025 adoptată DGPDC mun. Chișinău în procedură prealabilă

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3).

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător